Gandul zilei 01.12.2016

Cel mai greu îmi este sa astept în tacere ajutorul Domnului. Cred ca toti vrem ca raspunsul rugii noastre sa nu se lase prea mult asteptat; vrem ca povara sa ne fie luata, s-avem parte de rezolvarea problemei încredintate.

Vedem ca, uneori, El nu se grabeste cu raspunsul, dar El stie întotdeauna ce face, El stie bine de ce. Prin încrederea în El, prin asteptare si veghere, multumire si ruga, credinta se întareste, se fortifica, caracterul prinde culori stralucitoare. Caci orice furtuna ce-a trecut, cataclism, lasa urme si ne luptam cu rana devastarii, gândind ce bine era înainte.

În slabiciunea noastra sta puterea Lui. Printr-un vas slab, în totala dependenta de El, poate lucra mai bine.

Uneori, simtim ca nu mai putem, suferinta devine vie si parca încearca sa ne smulga de pe stânca. Si totusi, nu suntem doborâti, pentru ca Mâna Mântuitorului iubit îngaduie fara a ne abandona, ne iubeste si e lânga noi si în experienta dureroasa. Sufletul nostru se apropie mai mult de El si chiar daca sunt momente când ne simtim singuri, lipsiti de ajutorul Sau, lacrima noastra îl cheama si credinta noastra e la fel de vie. Mângâierea îmbratisarii Lui o simtim ca o dojana pentru putina încredere.

Prin toate, El ne poarta mai departe, pe cale. Nimeni si nimic nu ne poate desparti de El în aceasta calatorie. Multumim pentru harul îndurarii Sale fata de noi. Daca multumirea este o decizie zilnica, indiferent de circumstante, alegem, de fapt, sa?I acordam încredere si ascultare.

El sa ne binecuvânteze cu taria si rabdarea de a astepta în tacere ajutorul Lui.